

ДА ОБВИНИШ БОГ, ЧЕ ПРЕНЕБРЕГВА ДЕЦАТА СИ

Дейвид Уилкерсън

21 Юни 1993

Бог има начин да говори с децата си, задавайки им въпроси така, че да изложи самите им мисли.

Например: Когато Илия се криеше в пещерата, Господ го попита: „Илия, какво правиш тук?”

Когато Петър започна да ходи по водата към Христос и съмнението го накара да започне да потъва, Исус го попита: „Защо не вярваш?”

Когато Савел, който скоро щеше да се именува Павел, беше на път за Дамаск, Христос го попита: „Защо ме гониш?”

Тези въпроси бяха пронизващи и имаха за цел да накарат хората да се замислят и погледнат дълбоко в сърцата си. И днес Бог все още използва въпроси, за да достигне право до същността на нещата, касаещи Неговите деца.

Господ често ми говори чрез въпрос. Всъщност, не отдавна споделих с църквата си един въпрос, който Бог ми зададе: „Дейвид, твоят Бог идол ли е?”

Чудех се какво ме питаше Господ и трябваше дълбоко да претърся сърцето си, за да разбера какво се случва.

Скоро осъзнах, че въпросът е свързан с това дали си представях Господа като един, Който наистина слуша и отговаря на молитви, или като такъв, Който нито вижда, нито чува. Дали Той за мен е само дърво или камък като всеки друг мъртъв идол, или аз наистина Му се доверявам, че чува и отговоря на моите молитви като един жив, грижовен Баща?

През последните седмици, докато търсих Господа за това послание, друг въпрос изникна в сърцето ми. Господ ме попита: „Дейвид, обвиняваш ли Ме, че пренебрегвам децата Си?”

Бях изумен от самата мисъл! Тогавя Духът прошепна на душата ми: „Ти си Мое дете, Аз съм твоят Баща, но ти съмняваш ли се в Мен? Обвиняваш ли ме в ума си, че съм те пренебрегнал и не съм чул искреният ти вик към Мен?”

Отново трябваше да претърся сърцето си преди да отговоря. И Господ бързо ми зададе редица други въпроси, всички свързани с обвиняването на Бог в липса на грижа.

Ние християните рядко изразяваме на глас своите съмнения и неверие. Никога не казваме на другите, че Господ ни е пренебрегнал - че е мълчал на нашите викове, че не е чул молитвите ни, че Той не работи за наша полза.

Но остава фактът, че имаме такива мисли! Тези въпроси и съмнения са дълбоко в нас. Това са нещата, които чувстваме, когато Бог изглежда, че отсъства от живота ни.

Вярвам, че Бог ми даде това послание, защото Духът иска да се занимае с всеки един от нас относно пълното ни доверие в Него. Нашето славно поклонение в църквата, прочувственото ни хваление, ежедневието ни християнски вървеж - всичко това е напразно, ако дори за момент си помислим, че Бог ни е пренебрегнал в която и да е област от живота ни!

Позволете ми да споделя с вас три от въпросите, които Господ наскоро ми зададе. Ако можете да ги разрешите в душата си, вашата вяра и упование в Господа ще се увеличат:

1. Бог има ли отговор на всеки мой въпрос и нужда?

Всеки вярващ, който желае да угоди на Бога със своя молитвен живот, трябва първо да реши за себе си следния въпрос: „Бог има ли всичко, от което се нуждаем? Или трябва да отида на друго място, за да получа отговор?”

На пръв поглед това изглежда прост въпрос, който дори не трябва да бъде задаван. И повечето християни веднага ще отговорят: „Да, разбира се, аз вярвам, че Бог има всичко, от което се нуждаем.” Но простият факт е, че мнозина не са напълно убедени!

Казваме, че го вярваме. Пеем химни и го проповядваме. Но когато дойде криза и Бог очевидно не ни отговоря, ние наистина не вярваме, че Той има това, от което се нуждаем!

Павел казва: „А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своето богатство в слава в Христа Исуса” (Филипяни 4:19). Господ има склад от изобилие, с което да посрещне всяка наша нужда!

Защо обезпокоената жена в притчата на Исус продължаваше да притеснява несправедливия съдия, казвайки: „Отдай ми правото!” Защото знаеше, че само той има властта и силата да реши проблема ѝ. Тя не можеше да отиде при никой друг!

О, само да имахме това вътрешно знание, че единствено при Бог е всичко, от което се нуждаем! Ние никога нямаше да се обръщаме напразно към който и да е друг източник. Господ е справедлив и свят Съдия и има цялата мъдрост, сила и власт, за да реши всеки проблем, пред който сме изправени.

Бог прекара четиридесет години, опитвайки се да убеди Израел, че никога няма да им липсва нищо, че Той ще бъде техен постоянен източник и снабдител: „Защото Господ твоят Бог те е благословил във всичките дела на ръцете ти; познал е пътуването ти през тая голяма пустиня; през тия четиридесет години Господ твоят Бог е бил с тебе; не си останал лишен от нищо” (Второзаконие 2:7).

Бог казваше: „Няма никакъв оскъдност и недостиг, когато сте с Мен. Аз имам всичко, от което някога ще се нуждаете!“

„Защото Господ твоят Бог те завежда в добра земя ... в която не ще си в нужда от нищо ... Ще ядеш и ще се наситиш“ (8:7-10).

Днес Господ ни е довел в Обещаната ни земя - Христос! Исус е за нас място за обитаване, където няма никаква липса. Той представлява телесно пълнотата на Божеството.

Ако не вярвате в това, тогава твърдете, че Старият Завет предостави нещо по-добро от това, което ние имаме сега в Христа. Казвате, че под Закона хората имаха изобилие и пълнота, но в Христос ние имаме по-малко от това!

В действителност, старозаветните вярващи имаха славата от божественото присъствие на Господа. Но Бог каза, че е осигурил нещо дори по-добро за нас и това е самото присъствие на Исус. То е неизменно в нас!

Библията казва за времето на Мойсей: „Даве Ти ги храни четиридесет години в пустинята, та нищо не им липсваше; дрехите им не овехтяха и нозете им не отекоха .... така те ядоха и се наситиха, затлъстяха, и се насладиха с Твоята голяма благост“ (Неемия 9:21, 25).

Питам ви: наслаждавате ли се в добрината на Господ към вас? Или тихо казвате в сърцето си: „Бог не е добър към мен. Не отговоря на молитвите ми. Толкова много неща чакат отговор .... „

Скъпи светии, ако Бог може да преведе три милиона евреи през пустинята, не мислите ли, че Той може да се грижи за вас? Или си мислите, че Той е повече верен към Закона, отколкото към благодатта? Удивявате ли се на начина, по който Той се грижи за Израел, но се вглеждате в себе си и казвате: „Горкият аз!“ Това обвинява Бог, че пренебрегва децата Си!

Израел никога не беше уверен, че всичките им нужди ще бъдат посрещнати, само ако напълно се доверят на Бог. Те не бяха свят народ, но бяха нагли, непокорни и идолопоклонници. Мойсей им каза: „Откакто ви познавам, винаги сте били склонни към отстъпничество!“

Но когато те извикваха към Бог, Той идваше и отговаряше на вика им! Той имаше милост към тях! Питам ви: Няма ли още повече да чуе виковете на тези, които са изоставили своето идолопоклонство и Го обичат страстно?

Бъдете уверени - отговорът ви е само в Него! Той не е нещо, което може да направите, не се намира в някой приятел или група за подкрепа. Той е отвъд всичко, което знаете за нещата на тази земя! Писанието казва, че трябва да „гледаме на Исуса начинателя и усъвършителя на вярата ни“ (Евреи 12:2).

Ако не вярвате това - ако не сте убедени, че Господ има всичко, от което се нуждаете, тогава Го обвинявате, че е един неспособен Баща! Тогава твърдете, че Той няма право да отглежда

деца. Обвинявате Го, че разполага с цялата сила и власт, за да снабди всичко за вас, но го крие!

Без значение какъв е вашия проблем и колко объркващ може да е вашия лабиринт, ако просто чакате смирено Исус, Той ще ви говори и ще ви даде цялата мъдрост и знания, необходими за вашето изпитание. Той винаги има начин да стигне до тези, които напълно Му се доверяват и Той ще го направи за вас!

2. Моят Отец вижда ли през какво преминавам и грижа ли Го е?

Това е още един прост въпрос, на който смятам, че повечето християни не отговарят честно.

Бог пита: „Наистина ли вярваш, че виждам всичко, през което преминаваш в момента?“ Може би, докато четете това послание, преминавате през нещо, което изисква Той да действа за вас. Самото естество на проблема ви изисква отговор.

Възлюбени, вярвате ли, че Бог следи всяко ваше движение както един баща новороденото си дете? Знаете ли в сърцето си, че Той тълкува всяка мисъл, която е в ума ви? Вярвате ли, че Той работи - пази всяка сълза в бутилка, слуша всяка въздишка, стои над вас като любящ, грижовен Баща?

Точно това е начина, по който Библията Го описва!

„Очите на Господа са върху праведните, и ушите Му към техния вик. .... Праведните извикаха, и Господ послуша, и от всичките им беди ги избави“ (Псалм 34:15,17).

„Защото очите на Господа се обръщат насам-натам през целия свят, за да се показва Той мощен в помощ на ония, чиито сърца са съвършено разположени към Него“ (2 Летописи 16:9).

„И всяка ваша грижа възложите на Него, защото Той се грижи за вас“ (1 Петрово 5:7).

Вярвате ли, че Бог е абсолютно, напълно наясно с всяка ваша мисъл, мъка, болка, изпитание, финансова тежест, проблем в семейството, и че Той иска да ви помогне във всички тях?

Псалмистът ни казва: „Както баща жали чадата си, така Господ жали ония, които Му се боят“ (Псалм 103:13).

Еврейската дума за „жали“ тук означава „да галя, да прегърна, да обичам, да съм състрадателен.“ Писанието казва, че Господ сгушва в прегръдката Си тези, които Му се боят!

Бог ви обгръща с ръцете Си; потупва ви по бузите, придърпва ви до гърдите Си и казва: „Знам твоите мисли, опасения, всяка битка, пред която си изправен. И съм загрижен за теб!“

Давид каза: „О, Боже ... познал си ме. Ти познаваш сядането ми и ставането ми; разбираш помислите ми от далеч. Издирваш ходенето ми и лягането ми, и знаеш всичките ми пътища.

Защото докато думата не е още на езика ми, Ето, Господи, Ти я знаеш цяла. Ти си пред мен и зад мен ... И колко скъпоценни за мене са тия Твои помисли, Боже! Колко голямо е числото им! Ако бих поискал да ги изброя, те са по-многобройни от пясъка; събуждам ли се още съм с Тебе” (Псалм 139:1-5,17-18).

Давид казва: „Бог знае всичко за мен. Той вижда всяко мое движение, дори и мислите ми. На където и да се обърна, Той е там!”

Помислете за това - без значение през какво преминавате и как се чувствате, Господ вижда всичко! Той изпитва същите чувства като вас в немощите ви. Той знае всяко ваше движение - всичко, което казвате и правите.

И то непрекъснато. Той има скъпоценни мисли за вас! Бог казва: „Моите мисли за теб са толкова силни и толкова много, те са повече от пясъка в морето!”

Много християни минават през живота си, мислейки, че Бог им е ядосан. Смятат, че никога не могат да Му угодят. Колко грешат! Давид не беше съвършен мъж, и въпреки това можа да каже: „Колко скъпоценни са мислите Ти за мен, Боже!”

Скъпи светии, Бог не ви е ядосан сега. Не! Той мисли скъпоценни, гушкащи, любовни мисли за вас. Той знае как се чувствате и е загрижен!

Той казва: „Да, ти ще преминеш през голямо изпитание и ще бъдеш изкушен и разтърсен. Но ти си моето дете! Аз никога няма да позволя на врага да те впримчи! Аз ще те превода през тази трудност!”

Сега има и трети въпрос, на който трябва да отговорите:

3. Бог желае ли да ми се притече на помощ?

Вярвате ли, че Бог желае бързо да дойде при вас, за да разреши проблема ви?

Ето тук много християни се провалят. Те знаят, че Бог има всичко, от което се нуждаят и признават, че Той се грижи за тях. Но не са убедени, че е готов да им се притече бързо на помощ.

Когато Бог не отговори веднага вика им, те си мислят, че в тях има пречки и вътрешни препятствия. Измислят всякакви причини защо Господ не желае да им се притече на помощ.

Не – така обвиняват Бог, че пренебрегва детето Си!

На планината Кармил, Илия обвини езическия бог Ваал, че пренебрегва децата си:

„И призоваха името на Ваала от сутринта дори до пладне, като викаха: 'Послушай ни, Ваале!' Но нямаше глас, нито кой да отговори ... „

„А около пладне Илия им се присмиваше като казваше: ‘Викайте със силен глас, защото е бог! Той или размишлява, или има някаква работа, или е на път, или - може би - спи и трябва да се събуди.’”

„И те викаха със силен глас и режиха се според обичая си с мечове и с ножове, догде бликна кръв от тях. .... но нямаше глас, нито кой да отговори, нито кой да внимава” (3 Царе 18:26-29).

Чуйте отново тези думи: „Нямаше глас ... нито кой да отговори ... нито кой да внимава ...”

Точно така ние обвиняваме Бог, че пренебрегва Своите деца! Ние се молим, викаме със силен глас към Бога, но вървим по своя път, без да вярваме, че ни чува! Тръгваме си от присъствието на Господа - от църквата, от тайната стаичка и се чудим дали Той дори ни е обърнал внимание!

Не! Господ винаги е готов да чуе и отговори на вика ни за помощ. Харесвам това, което Давид каза за Него:

„Защото Ти, Господи, си благ и готов да прощаваш, и многомилостив към всички, които Те призовават ... В деня на неволята си ще призова Тебе, Защото ще ме послушаш” (Псалм 86:5, 7).

Давид каза: „Моят Бог е готов и желае да ми отговори в момента, в който извикам към Него! Не спирам, за да размишлявам за неприятностите си. Не скърбя, нито се опитвам сам да реша проблема си. Аз отивам при моя Господ и викам: ‘Помощ!’”

Това е всичко, което Бог очаква - вика на съкрушеното ви сърце, изречен с детска вяра!

„Но да проси с вяра без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа” (Яков 1:6-7).

Библията казва, че в Египет „израилтяните пъскаха под робството и извикаха: и викът им от робството стигна до Бога ...Бог чу пъшканията им; и Бог спомни ... И Бог погледна на израилтяните, и Бог разбра положението им” (Изход 2:23-25).

Бог не отговори на Израел, защото бяха достойни. Напротив, Господ имаше много на какво да ги научи. Не, Той ги чу, защото те искрено викаха към Него и Той ги забеляза, и чу вика им!

Точно преди Моисей да умре, той напомни на хората за Божията вяроност да се притече на помощ при вика им:

„Но египтяните се отнасяха зле с нас и ни притесниха, и ни натовариха с тежка работа; а като извикахме към Господа Бога на бащите ни, Господ послуша гласа ни и погледна на унижението ни, труда ни и угнетението ни.”

„Господ ни изведе из Египет със силна ръка, с издигната мишца, с голям ужас, със знамения и с чудеса” (Второзаконие 26:6-8).

Израилтяните, макар и отстъпници и идолопоклонници, просто извикаха към Господа. И Бог казва на възлюбените си деца днес: „Призовете Ме, викайте към Мен - и Аз ще ви чуя!”

Наскърбени ли сте? Вързани ли сте от нещо? Смутени ли сте? Нуждаете ли се от освобождение? Викайте със силен глас, с вяра! Бог е готов да ви избави с чудеса чрез могъщата Си ръка!

Можем да обобщим историята на Израел в тези няколко стиха: „И израилтяните сториха зло пред Господа, като забравяха Господа своя Бог ...А когато израилтяните извикаха към Господа, Господ въздигна избавител ... „ (Съдии 3:7,9).

Божият народ многократно Го забравяше. Но когато викаха към Него, Той идваше!

Всъщност Самуил укори Израел, като им напомни за това как техните бащи извикаха към Господа: „Тогавата те извикаха към Господа, казвайки: Съгрешихме, понеже оставихме Господа ... но сега избави ни от ръката на неприятелите ни ... И Господ изпрати Ероваала, Водана, Ефтая и Самуила та ви избави от ръката на неприятелите ви от всякъде; и вие живяхте в безопасност” (1 Царе 12:10-11).

Бог винаги изпраща избавление! Независимо колко лошо хората съгрешаваха против Него, независимо колко ужасно Го изоставяха - в момента, в който извикваха към Него, Бог се задвижваше, за да ги спаси и избави!

Скъпи светия, вярваш ли, че Бог е оглушал за виковете ти? Вярваш ли, че Той желаше да чуе виковете на твърдоглавия, отстъпил Израел, който едва ли напълно вярваше в Него, но не иска да чуе искрения вик на измитото в кръвта, вярващо Негово дете?

Никога! Независимо от това, пред което сте изправени, Той няма да позволи на Сатана да ви победи! Бог е поставил огнена стена около вас и е готов да ви се притече на помощ във всеки един момент!

Давид често викаше към Господа и беше избавян от всичките си беди и всяка примка на врага!

Давид ни казва защо Бог му отговоря: „И изведе ме на широко, избави ме, защото имаше благоволение към мене” (Псалм 18:19).

„Благоволение” тук означава „да се наслаждаваш или радваш.” Давид казваше: „Аз нося удоволствие на Бога. Той ме избави просто, защото се наслаждава в мен!”

Да! И, възлюбени, Той се наслаждава както във вас, така и в мен!

Вижте, ние, които вярваме в Господа сме Неговия свят Сион и свят остатък. Остатък означава: „онези, които призовават Господа от чисто сърце” - тези, които са призовани от ленивото християнство и са напълно посветени на Исус.

За избраните от Сион, Бог казва: „Ще бъдеш тъй също славен венец в ръката Господна, дори царска корона на дланта на твоя Бог. Няма вече да се наричаш оставен, нито ще се нарича вече земята ти пуста; но ще се наричаш благоволение Мое е в него, и земята ти венчана; защото Господ благоволи в тебе, и земята ти ще бъде венчана” (Исаия 62:3-4).

Защо Бог ще дойде да ме спаси и желае да ме избави? Защото Той се наслаждава в мен! Аз съм удоволствие за Него. Той се радва на моето приятелство!

Един скъпоценен младеж ми каза: „Никога не съм бил убеден, че наистина съм приет от Господ. Рядко се чувствам достатъчно добър за Бога; просто не мога да покрия изискванията Му. Продължавам да се опитвам да Го умилостивя, правейки добро на другите.”

Толкова много християни се чувстват така! През годините познавах много стари петдесетници, които никога нямаха увереност в Господа. Те се чувстваха недостойни, нечисти, необичани. Никога не вярвах, че са наслада за Божието сърце.

Затова винаги се опитвах да заработят нещо в живота си, за да Му угодят. Ако се проваляха в една област, те правеха три неща в друга, за да направят Бог щастлив.

Възлюбени, това въобще не трябва да е така! Когато дойдете при Исус, не можете да направите нищо за Него. Не - Той прави всичко за вас. Точно такъв е! Господ казва: „И ще ви възвърна годините, които изпояде скакалецът, изедникът, пръгът, и лапачът, моята голяма войска, която пратих между вас” (Йоил 2:25).

Без значение какъв е провалът или недостатъкът ви - Бог ще оправи всичко!

Божите деца са врязани на самата Му длан!

Това е един от любимите ми стихове:

„Пей, небе, и радвай се, земьо, и запейте, планини; защото Господ утеши людетте Си, и се смили за наскърбените Си. Но Сион рече: 'Йеова ме е оставил, и Господ ме е забравил.’

„Може ли жена да забрави сущестото си дете, та да се не смили за чадото на утробата си? Обаче те, ако и да забравят, Аз все пак няма да те забравя. Ето, на дланите Си съм те врязал; Твоите стени са винаги пред Мене” (Исаия 49:13-16).

Бог казва, че съм врязан в дланта на ръката Му! Думата на иврит за „врязан” означава „татуиран” - тоест незаличим, неизтриваем. Той не може да протегне ръката Си, без да се сети за мен!

Скъпи светии, искам да ви уверя в следното: Може да преминавате през изпитания и страдания. Може да сте далеч от това, което искате да бъдете в Господа. Но можете да знаете, че едно нещо е повече от сигурно: Вие сте наслада за Него!

Пиша ви сега с увереност и знание в сърцето си, въпреки че не съм достигнал - Той ме е направил част от Своя остатък. Вярвам с цялото си сърце, че съм царска корона, диадема в ръката Му, наслада за душата Му. Той не ми е ядосан, но се наслаждава в мен!

Чуйте това чудесно обещание:

„Ще се радвам и ще се веселя в Твоята милост; защото Ти си видял неволята ми, познал си утесненията на душата ми, и не си ме затворил в ръката на неприятеля; поставил си нозете ми на широко ...”

„Колко е голяма Твоята благост, която си запазил за ония, които Ти се боят, и която си показал пред човешките чада към ония, които уповават на Тебе!” (Псалм 31:7-8,19).

Можете ли да наречете това пренебрегване на децата Му? Не!

Бог ни е дал всичко, от което се нуждаем, за да бъдем свободни и победители. Той вижда твоето състояние и се грижи. Той те сгушва, когато извикаш към Него и е готов да ти се притече на помощ в момента, в който Го призовеш.

Радвайте се в Господа, защото сте наслада за душата Му! Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1993 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Accusing God of Child Neglect / Да обвиниш Бог, че пренебрегва децата Си](#)